

หัวข้อวิจัย	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร
ผู้ดำเนินการวิจัย	ดร. ชยาพล ชมชัยยา
หน่วยงาน	หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ปี พ.ศ.	2560

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และศึกษาปัจจัยประสพการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษ ปัจจัยบุคลิกภาพ และปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ คนไทยที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม ปัจจัยประสพการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่น .97 ปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่น .88 ปัจจัยบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่น .86 ปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีค่าความเชื่อมั่น .89 และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน มีค่าความเชื่อมั่น .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Stepwise ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร คือ เจตคติด้านความรู้สึที่มีต่อภาษาอังกฤษ การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ปัจจัยประสพการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ ปัจจัยประสพการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน การคิดแก้ปัญหาเมื่อมี ข้อสงสัยด้วยตนเอง และปัจจัยประสพการณ์การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้ร้อยละ 57.23 ($R^2 = .5723$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 โดยแสดงเป็นสมการได้ดังนี้

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน = $.1128 + .3405$ (เจตคติด้านความรู้สึที่มีต่อภาษาอังกฤษ) + $.2067$ (การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง) + $.3007$ (ประสพการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ) + $.1987$ (ประสพการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน) + $.1165$ (การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตนเอง) + $.1869$ (ประสพการณ์การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ)

Research Title	Factors Affecting English Communication Ability in Daily Life of Graduates from Thai Higher Education Institutions Working in Bangkok
Researcher	Chayapon Chomchaiya, Ph.D.
Organization	English Programme, Humanities and Social Science Faculty, Suan Dusit University
Year	2017

The purposes of this research were to study the English communication ability in daily life and to study English experience factors, attitude toward English factors, personality factors and autonomous learning factors which affected English communication ability in daily life of graduates from Thai higher education institutions who were working in Bangkok. The sample was 400 graduates from Thai higher education institutions who were working in Bangkok, obtained by using systematic random sampling. It was a quantitative research. The research instruments were sets of questionnaires regarding English experience factors with reliability.97, attitude toward English factors with reliability.88, personality factors with reliability.86, autonomous learning factors with reliability.89, and English communication ability in daily life with reliability.97. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation and Stepwise Multiple Regression Analysis. The study revealed:

1. The overall English communication ability in daily life of graduates from Thai higher education institutions who were working in Bangkok was at a good level.

2. Factors affecting English communication ability in daily life of graduates from Thai higher education institutions who were working in Bangkok were attitude regarding feeling toward English, concentration on autonomous learning, experience regarding English training, using English at work, autonomous problem solving and experience regarding training or seminar abroad, which could mutually predict the English communication ability in daily life of graduates from Thai higher education institutions who were working in Bangkok at 57.23 ($R^2 = .5723$) with statistical significance at .001 level. The regression equation was as follows:

The English communication ability in daily life = .1128 + .3405 (attitude regarding feeling toward English) + .2067 (concentration on autonomous learning) + .3007 (experience regarding English training) + .1987 (experience regarding using English at work) + .1165 (autonomous problem solving) + .1869 (experience regarding training or seminar abroad)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของบุคคลหลายฝ่าย
ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. พยอม วงศ์สารศรี ที่กรุณาให้คำปรึกษาการวิจัยครั้งนี้
ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และขอขอบคุณนักศึกษา
ที่อาสาสมัครเป็นผู้ช่วยนักวิจัย

ขอขอบพระคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่จัดสรรงบประมาณ
เป็นทุนอุดหนุนการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัวที่ให้ความเข้าใจและเป็นกำลังใจให้โดยตลอด จนทำให้
งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และขอน้อมบูชาแทนคุณ
บูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ ประสาทความรู้แก่ข้าพเจ้าด้วยความรักและเมตตา

ดร. ชยาพล ชมชัยยา

2560